

19.11.2021
— 6.3.2022

EXPOSICIÓ
NARRADA
PER L'ACTOR
JOSEP MARIA
POU

(RE)CONÈIXER

GAUDÍ

FOC I CENDRES

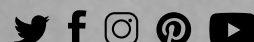
Organitzen

MUSEU
NACIONAL
D'ART DE
CATALUNYA

Parc de Montjuïc
Barcelona
www.museunacional.cat

M
O Musée
d'Orsay

#GaudíFocIcendres

Fes-te Amic del Museu!
www.amicsmuseunacional.org

GAUDÍ

19.11.2021—6.3.2022

Antoni Gaudí (1852-1926) és, sense cap mena de dubte, l'arquitecte català més popular i reconegut en l'àmbit internacional.

Podem replantejar-nos avui la imatge que tenim d'ell? La resposta la trobaràs en aquesta exposició, que ens proposa una nova mirada sobre l'arquitecte, un exercici de desconstrucció del mite, de l'artista i de la seva obra, sovint reduïts i simplificats fins al punt de convertir-los en una marca.

I és que Antoni Gaudí és un personatge complex que realitza la seva obra dins d'estratègies polítiques, ideològiques i estètiques ben concretes.

Per descobrir-ho, et proposem una experiència inèdita al Museu Nacional: fer la visita mentre escoltes la narració de l'exposició amb la veu de l'actor Josep Maria Pou. Et submergiràs en l'univers de Gaudí i (re)coneixeràs en tota la seva dimensió un dels arquitectes més importants de la història.

GAUDÍ NO ERA UN MÍSTIC ABSENT DEL MÓN

Vint anys després de la celebració de l'Any Gaudí, el Museu Nacional presenta una exposició que s'allunya dels tòpics i recorre en la seva totalitat la trajectòria de l'arquitecte.

A través d'una museografia basada en la teatralitat i l'acumulació d'objectes, com si es tractés del taller de Gaudí, es presenten més de 650 elements —obres d'art, objectes arquitectònics, de disseny i mobiliari, documentació, plànols i fotografies— procedents d'un centenar de col·leccions nacionals i internacionals, inclosa la del Museu, que compta amb un important conjunt d'obres de l'arquitecte.

L'exposició, que es podrà veure al Musée d'Orsay de París el 2022, demostra que Antoni Gaudí no treballava aïllat del món i el situa en el context internacional de l'època amb obres d'Adolphe-Victor Geoffroy-Dechaume, Thomas Jeckyll, William Morris, Auguste Rodin i Eugène-Emmanuel Viollet-le-Duc.

Taller de Gaudí a la Sagrada Família. 1926 © Ferran. Arxiu Històric del COAC

Josep Costa (Picarol). *L'Esquella de la Torratxa. Barcelona futura*, 04/01/1912 Museu Nacional d'Art de Catalunya - Biblioteca Joaquim Folch i Torres

Gaudí era conegut per ser l'arquitecte preferit de la burgesia i l'Església. Prova d'això és la regularitat amb la qual l'arquitecte i la seva obra van ser focus de la premsa satírica de l'època. Per exemple, en aquesta vinyeta de Picarol publicada a *L'Esquella de la torratxa* el 1912, es veu l'edifici de La Pedrera-Casa Milà ridiculitzat com si es tractés d'un "garatge" de la Barcelona del futur.

Autor anònim. *Incendi del taller de la Sagrada Família*, juliol de 1936. Arxiu Càtedra Gaudí. ETSAB. UPC.

El taller de Gaudí a la Sagrada Família va ser cremat el 1936, quan, després del cop d'estat franquista, es desencadena la crema d'esglésies per part de les milícies anarquistes. Havien passat gairebé 10 anys de la seva mort, però la figura de l'arquitecte seguia molt vinculada als sectors més conservadors.

La Sagrada Família va ser impulsada per l'Associació de Devots de Sant Josep, que va planificar un temple expiatori i redemptor de la classe obrera en una Barcelona immersa en la lluita de classes. Després de l'atemptat al Gran Teatre del Liceu, Gaudí esculpeix la següent escena a la façana del temple: un dimoni posa una bomba Orsini (el mateix artefacte que va esclatar al Liceu) a la mà d'un obrer anarquista.

La temptació de l'home. Ménsula de la capella del Roser de la Sagrada Família. © Fundació Junta Constructora del Temple Expiatori de la Sagrada Família / Pep Daudé

Antoni Gaudí. *Mobiliari del distribuïdor del pis principal de La Pedrera-Casa Milà*. Fotografia: Autor anònim. 1966. Arxiu Càtedra Gaudí-ETSAB-UPC

L'obra de Gaudí era ple de tota classe de maquetes i buidatges del natural, una pràctica que consistia a fer el motllo de guix directament sobre cossos humans (tant d'adults com d'infants), plantes o animals. Per fer aquests buidatges, igual que altres artistes de l'època, com ara l'escultor Auguste Rodin, Gaudí va recórrer fins i tot als dipòsits de cadàvers.

Antoni Gaudí. Buidatge de cap de nen. c. 1898-1916. Guix. Collection Solans. Foto: Museu Nacional / Marc Vidal.